

Sygn. akt II CSK 397/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. Oddziału w K.
przy uczestnictwie R. K.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) ustala, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania
kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik R. K. zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 marca 2018 r. naruszenie art. 172 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 292 k.c. w zw. z art. 1000 § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik uzasadnił oczywistą jej zasadnością (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). W ocenie uczestnika skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z powodu naruszenia art. 172 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 292 k.c. w zw. z art. 1000 § 1 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie i stwierdzenie nabycia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, w sytuacji gdy brak podstaw do stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie takiej służebności, albowiem uczestnik postępowania nabył nieruchomości objętą wnioskiem w drodze licytacji egzekucyjnej i w związku z tym prawo to, nawet jeśli istniało, wygasło z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Służebność gruntowa o treści odpowiadającej służebności przesyłu nabyta w wyniku zasiedzenia jest jako prawo powstałe z mocy ustawy objęta działaniem art. 1000 § 2 pkt 1 k.p.c., jaki i art. 7 pkt 1 u.k.w.h. Brak racji do odmiennego jej traktowania niż praw wymienionych w tych przepisach, w każdym razie brak oczywistych racji do tego, mogących przemawiać, wobec odmiennego stanowiska zajętego w zaskarżonym postanowieniu, za ziszczeniem się w sprawie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Służebność gruntowa o treści odpowiadającej służebności przesyłu obliguje każdorazowego właściciela nieruchomości, na której posadowione są urządzenia przesyłowe, do znoszenia ich istnienia, a zarazem uprawnia każdorazowego właściciela urządzeń przesyłowych do korzystania z nieruchomości w odpowiednim zakresie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2017 r., IV CSK 687/16, i z dnia 18 czerwca 2015 r., III CZP 32/15).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

jw